

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena na leto doma 20 Din. V Ameriko cena na leto 70 Din. Cena M. Lista je doma 5 Din, v Ameriko 30 Din. ki oba lista majo i sirote dohijo kalendar brezplačno. Ki pa samo ednoga, ga dobijo za polovično ceno.

„Vredništvo i opravištvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje“.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanuš v Črensovcih.

Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravištvo Novin v Črensovce, Prekmurje. Oglasi, (inserati) se tudi tu sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar za večkrat popust od 5% do 40%.

Skažljivci.

Ar smo krščanska stranka, smo odkriti. To žele Kristušova vera, štero držimo ne v jeziki, nego v djani. Z autonomijov smo šli zadnjič v volilni boj i smo vse moči, vse sile zastavili za njo, a odstopili od programa nej smo. Obečali smo, ka mo se borili za pravice kmeta, delavca, obrtnika i včinoi smo. Čeravno smo v opoziciji bili to je proti vladi, smo svojo dužnost spunili, vsikdar krepko glas zdignoli proti krivici i vnogo pomogli zatiranim. — Druge stranke so skažljive. Majo dvojno lice, gda mi samo edno krščansko kažemo. Glejte Kūharove demokrate. Na vso moč kričijo, ka so oni domača stranka i zdaj je objavila demokratska stranka ta najhujša sovražnica vere i največša zatiralka kmeta i delavca, botra odirajočih nas bank, pravimo ta stranka je razglasila svoje kandidate. I ne zosagajte se! Što nosi listo te stranke? Dr. Kukovec, liberallec, pod njegovim imenom pa je Kūhar Štefan z Markišavca napisan. Kmete lovijo v svoj tabor z programom, šteroga liberalna stranka nemre i

nešče spuniti, ar či bi ga štela, te ne bi živela. Banke bi jo zapustile. I ta liberalna stranka li guči — a verjejo to samo nes-pametni — ka je domača stranka. — Njena hči je Hartnerova samostojna. Pri-tepla se je tudi radikalna stranka k nam. Zove nas v svojem programi za brate Slovence. Ešče Madjare i Nemce lovi. I ka je to za stranke? Velesrbska. Srb naj bo gospod, Sloven i vsaki drugi pa hlapec, to je njeni program. Ves penez naj ide v Belgrad, srbski jezik naj bo glavni, pravoslavna vera naj ma največ pravic, vsi višji uradniki naj bodo Srbi itd. mi naj smo samo dojna krava. Sram naj bo Slovence, ki podpira stranko, štera vmoriti šče naš slovenski rod. Kūharva demokratska, Samostojna i radikalna ščeta vse posrbiti. To mata v programi, gučita pa nači. Skažljive sta. Ki šče postati Srb i bogatiti Srbijo, na nikoj pa spraviti naš jezik i našega siromaka vrednost, naj glasa za te stranki. Mi pošteni Slovenci ostanemo pri krščanskoj našoj Kmečkoj Zvezi.

„Mōrska Krajina.“

Da je tou cajtinga politični štreberov, tou za ednok pistimo pri miri; toga tudi ne bomo svedočili, da te cajtinge nemajo v svojoj vsebini nikšega programa, da poprek nema nikše vsebine. Reči, reči, reči! Prazna slama! Vsakša vrstica teh cajting kaže, da tisti, što je piše, nema niti pojma od žurnalistike. Ža pisanje cajting je potrebno, da prinese tou znanost človek že pri svojem rojstvi na svet, ali pa, da v svojem življenji dosta proba i se dosta vči. Pa odpustimo njim i edno i drugo! Liki da nikak, što edne cajtinge piše, ne vej tistoga jezika, v šterom piše, tou je pa že več kak zadosta! Gospodje pri tej cajtingaj nemajo niti pojma, ka je slovenščina bole povedano ka je prekmurščina. Mislijo, ka je vse dobro, kajšče i kakšče napišejo. Te pa na zadnje sami ne vejo, ka so pisali, mi drugi pa ešče bole na vejmo. Kda človek dobi v roke „Mōrsko Krajino“ je tou ravno tak, da bi dobo v roke asirske ali pa egiptovske hieroglif, štere samo s posebnov znanostjov razmijo posebno vučeni ljudje. Hieroglif bar nikaki razmijo, liki jaz bi rad vido tistoga modrijaša, šteri „Mōrsko Krajino“ razmi!

Kda tejm gospodom sfalijo slovenske reči, te se razkoračijo i na vogrsko kopito napravijo edno novo „staro-slovensko-prekmurško“ rejč z vogrskimi „piskami“ (!) i naš lejpi „staroslovenski-prekmurški gyezik“ je vōni iz vode i ešče kak vōni! Človek bi se razjokao, kda vidi naš lejpi jezik tak nesmileno križani! Pa besedni red! Ali pustimo tou pri miri!

Gospodje do gvlišno pravili, ka je iz nevošččnosti ogrizavlemo, pravili do, ka nam je žao, da mi nemremo delati pri toj novoj lejpoj hiši „nove, staro-slovenske-prekmurške“ kulture. Siročeki! Uboge sirote!

Grdo je, jako grdo, či što koga ogrizavle. Mi pa ne ogrizavlemo. Mi pravimo, ka „Mōrska Krajina“ ne vej slovenski. Vzemimo njeno tretjo številko od 5. novembra. „prava“ zd' zanja, ob-stankano, z tonjejšov, priglihen(!), Vejm, potni opaznik, vjakšoj stavi, napovazsdzsanje, pred-

pravke, naprejprevidnost, včrstveni nastaj nebi vegno, delavnosti nagibnoszt, obladnoszt, gseft znasati, oranjeni, szlihsnost, ni' zati, povisenje, prekūpsa, v-edne, se cejne ponizsajo previdenje, Litak" itd. Kakši „gyezik“ je tou?! Lidje boži, koga ste čili tak gučati?! V Prekmurji, ali po Vašem, v „Prekmōrgyi“? Ka je tou? So tou slovenske, prekmurske, staroslovenske reči?! Tou je „Smarn“, „Dūrrgemūse“. Znate ka je „Dūrrgemūse“? Tou je bio med bojnov eden „cušpejz“ šteroga so soldacije na fronti dobili; nišče nej znao, ka tisto je, samo to smo vidili, ka je zeleno. Vaš „gyezik“ je takši „Dūrrgemūse.“

Pa besedni rēd (szōrend), tou vam je ešče nekaj lejpora! Toga vam pa nej mogoče povedati, gē so te falinge, zato ka je vse, ōd konca do kraja vse naopak. Naj nikak vzeme „Mōrszko Krajino“ v roke in naj samo proba s Prekmurcami v takšo formo gučati. Či ga ne poznajo, te do mislili, ka je Nemeč, či ga pa poznajo, te do ga pa meli za pijanoga ali pa noroga.

Mogoče pa vogrski del cajting bogše pisani? Nekelko bogše kak slovenski že, ali dostakrat se zato vidi, ka je pisec članka „čista madžar emberek.“ Tou je žalostno, ali istinsko! Občūdjemo koražo Markišavčara, da vūpa s tak slabimi znanostmi stopiti pred narod, pred kulturne forume; po madjarskom se tomi pravi „szemtelen bātōrság.“ Čūjte, Markišavčar, Vi znate lepo orati, sejati, vino odavati, se z biciklom pelati, imenitno demonstrerati i agitirati pri razmejivti, tou vse dobre razmite, pa izda po vsej sili ščete pisati cajtinge, ka ne razmite. Trbej Vam lovorov venec (babér kell)? Ite raj k Ascheri i si za pet krajcarov kūpate, vōrte mi, ka Vam v politiki i v žurnalistiki nanč telko ne zrasté! Pa brez zamere! Murska Sobota A.-Š. (Tak sodi naš prosti človek i po vsjoj pravici. Teliko zato dopustimo, ka po novom leti se je pisava za edno stopnjo pobolšala, 99 je pa ešče slabih. Vr.)

Kak se ljudstvo na Slovenskom (Štajarsko — kranjsko) pripravlja na volitve.

Celi slovenski narod se z velikov gorečnostjov pripravlja noč ino den na volitve, štere bodo v nedeljo, dne 18. marca. Po vseh farah ino vesnicah, kje so l. 1920 volili za Kukovčove demokrate ali Pucljove samostojneže, so se ljudje poboljšali, se kak izgubljeni sini vrnili k našoj krščanskoj Ljudskoj stranki. Vse ljudstvo je spoznalo, da je edina rešitev, da pri teh volitvah dá svoj glas samo kandidatom Slovenske ljudske stranske, (kmečke zveze) a da liberalce, samostojneže, Radičevce, srbske radikale in socialne demokrate našene iz naše hiše

Demokratska (liberalna) stranka, štero vodi liberalni advokat dr. Kukovec pri nas na Štajerskom ne bo dobila od drugih glasove, nego od par desetih brezvercov, šteri molijo samo zlato tele kak svojega Boga, nadalje od visokih uradnikov pa učiteljov Sokoličev. Pri nas vsaki kmet in delavec sploh srednji ino siromaški ljudje vūn plūnejo, kda slišijo kaj o demokratskoj Kukovčevi stranki. Zakaj? Ar je ta stranka po svojih poslancih in ministrih nas Slovence odala srbskimi centralizmi ino zavolotoga nismo dobili svoje samostojnosti ali avtonomije. Kukovec je v Beogradi podpisovao nove dače ino je sokriv, da se naši slovenski kraji popolnoma zanemarlajo. Ar pa Kukovec pri nas na Štajerskom prav nikaj ne valja več, zato se je spravo nad vas Prekmurce; ino je skupno z g Kūharom iz Markišavca prekiso svojo nikajvredno liberalno stranko v „vjedinjeno Mōrsko stranko.“ To je samo pesek v oči. Kūhar Istvan je samo Kukovčev hlapec ino korteš. Nes'a Kūhar ino Kovač vaša prava kandidata nego mariborski advokat ino vodja liberalne stranke dr. Kukovec. Na Štajerskom ga nihče ne mara, zato pa hoče preslepti tebe dobro ljudstvo, da bi v Prekmurji vlovio toliko glasov, da bi pali poslanec postal ino potem kot minister pali Srbom pomagao, kak je delao zdaj celi dve leti. Prijatelje iz celoga Prekmurja! Naženite Kukovčeve ino Kūharove lažnjive korteše ino ostanite 18. marca verni našoj krščanskoj ljudskoj stranki, štera bo imela na volilni kišti trobarvni križ.

Pri nas tudi za nikajvredno Samostojno stranko nihče več ne mara. To je stranka krivih prorokov ino zapeljivcov. Cele fare ino občine s stotinami volilcov odstopajo od te Pucljeve stranke ino se vračajo v našo Koroščovo Ljudsko stranko. Samostojni zapeljivci Mermolja, Drogenik ino drugi niti ne smejo več med ljudi, ar je ljudstvo na nje silno ogorčeno. Samostojneži so v Beogradi glasovali za srbsko centralistično ustavo proti nam Slovencom. Sami so obogateli, a ljudstvi so pomagali nalagati težke davke. Samostojna bo dobila največ samo dva poslanca. Zato pa si je najela korteše v Prekmurji, da bi vas preslepila.

Kaj pa Radičeva stranka? Pri nas na Štajerskom ma ta stranka nekaj pristašov ob Sotli, ovak pa nikje ne. Naše ljudstvo je dobro združeno v Ljudskoj stranki, Kmetsoj zvezi ino mu je znano, da Radičeva politika nikaj ne vala. Radič obečava Hrvatom samostojnost ino republiko že okoli 4 leta, a namesto, da bi šel v Beograd, pa doma za pečjov sedi, srbi pa z Slovenci in Hrvati delajo, kaj ščejo. Radič bi mogō iti skupno z nami, a ne da šče moč slovenskoga ljudstva še bolje oslabiti s tem, da lovi tu glasove. Radič še Hrvatom ne pridobo ne republike ino ne spuno niednoga obečanja, nam Slovencom bo pa še menje. Prekmurci, ne hodite za Radičom!

Slišimo, da vas Prekmurce lovi zadnje čase srbska radikalna stranka. Jaz samo to povem: Slovenci ostanimo v najjačoj slovenskoj stranki, to je našo Ljudska stranka. Srbski radikali pa si naj iščejo votume v Srbiji. Srbska radikalna stranka vas pozna samo zdaj pred volitvami, kda bo

dobila naše glasove, pa se bo vas toliko brigala kak za lanski sneg. Radikalno stranko vodi znani Pašič, ki je nasprotnik našega programa, da bi se slovenski kraji osamosvojili. Tiste, ki bodo 18. marca lüčali votume v kišto radikalne stranke, naj bo Slovenec, Madžar ali Nemec, bodo še jako dlane, bolele, a žalüvanje bo prepozno.

Tüdi socialistom pri nas na Štajerskem pšenica prav nikaj več ne cvete. Njihovi voditelji, Kristani, so se odali vladi ino postali milijonarji, Kisovar je obečaval brezplačno zemljo, a je ljudi samo za nos vleko, ubogo ljudstvo je, bilo od rdečih voditelov zapeljano ino je preklinja.

Naša kmečka zveza ali Slovenska ljudska stranka bo pri nas sijajno zmagala. To je brez dvojnosti. Veselo je biti pri zmagovalcih, a žalostno ino kisló se drži tisti, ki prepadne. Vrlo ino dobro prekmursko ljudstvo, vabim te, da se z ogromnov večinov pridružiš našoj zmagovitoj ino edino poštenoj stranki evangeličanci i katoličanci. Na svetek sv. Jožefa bo cela Slovenija slavila den, naše zmage. Zato pa delajte na to vse dni do 18. marca, da bodo prekmürski votumi spadali samo v kišto Ljudske stranke, kmečko ljudstvo, za srečno zmagó pri nas na Štajerskem četüdi ni bogato, darüje od hiše do hiše, od gostüvanja do krsta, od veselice do pogreba, veliko penéz za volilne priprave. Za naše štajerske kršćanske novine, ki se zovejo „Slovenski gospodar“, se je po novem leti zglasilo okoli 7000 novih naročnikov, četüdi se je cena dvignila od 48 na 100 kron. Želim, da bi tüdi Vaše „Novine“, štere so najcenejši (najbole fal) list na Slovenskem, dobili na stotine novih naročnikov.

Naprosili ste me naj vam napišem, kak se na Štajerskem, ki je zdaj s Prekmürjem združeno, pripravljamo za volitve, sem to jako rad včino. Če želite drugókrat pali kaj naših novic, bom jih z veseljem napisao:

Vsem prijateljom v Prekmürji pošiljam iskrene pozdrave!

FRANJO ŽEBOT,
narodni poslanec
v Mariboru.

NEDELA.

1. Postna. Evang. sv. Mataja IV. Jezüsa skušava vrag. Skušavao ga je na gizdost, skopost i nemertüčlivost. Jezüš ga popolnoma obladao, ar se je posto i molo. Ki se v skušnjavah zatajüje i moli ne bo nikdar premagan.

Trpljenje Gospodovo.

Ka je mogo čütiti, gda je mislo na pokero telikih pušćavnikov, na žalost telikih žalüjóčih, na stiske telikih sirot i na grozovitosti, štere so se vernikom pretile od strani krivovernikov? Ka je mogo čütiti, če se je pred oči postavó preganjanja, štera so hüdobni pobožnim pripravljali? Če je mislo na móke, štere milijon i milijon düš bo moglo v pekli prenašati, düše, za štere je ravnotak viso na križi i krv za nje prelejšao, kak za te zvoljene? Léhko zato njegovo bolečino za takšo imenujemo, štera nema pára: *Ne bolečine, štera bi Kritüšovej spodobna bila*; ar je on ne samo svoje lastné, nego i vseh ljudi žalosti prenašao, štera so zanjega zavolo njegove vsmilene ljübezni ne menje bile boleče kak lastne njegove. „Zaistino! naše slabosti je nasebe vzeo i naše bolečine je noso“ (Is. 53. 4.)

Pa mi zamučimo to bole skrito njegovo trpljenje, štero je v celom svüjem življenji prenašao i se obrnimo odsehmaso bole k odkritomi,

Fabijola

ali

Cerkev v katákombaj.

I. Mir.

Kršćanska hiša.

Prišla je deklica, ešče skoro v detinski letaj, v čistoj beli obleki, brez vsakšij lepotij; itak je bila že jako pametna. Nedužnost njoj sija iz vedrij oči, včasí zdigne svoje oči gor proti reči, štera njoj je ljüba i draga, za štero pa drügi ne vejo i čista, živa ljübezen leti te iz njenoga srca proti Vsemogočnomi Bogi.

Visiko i vedro je bilo njeno čelo, pravi prostor njene düšne čistosti, i ljübezni i prijazen smej se je igrao na njenom obrazi. Što jo je poznao, je trdo, da je njeno srce nikdar ne samo, nego, da je zdrüženo z nekšov drügov nevidnov stvarjov. Bila je vsikdar z vsemi vljüdna.

Sira malo postoji pred deklicov, štera je kak angeljček stala pred zagrinjalom; deklica jo prime za roko, jo küšne i zašepče: Vse sem vidila. Čakaj me v sobici pri velikij dveraj!

Fabijola je rdeča postala, gda je zagledala deklico; bojala se je, či bi deklica vidila njeni

štero je denešnji den prestao. Tü bi vas jaz rad pitao: ste vi gda sveta najšli človeka, proti komi bi se teliko razredov ljudi zakunolo, ljudi, ki so se ravnotak lečili po čini (rangi) kak edni bili v grozovitosti? Večkrat se je že pripetilo, da so koga dühovniki toti preganjali a svecki so ga pa zagovarjali, te drügi je nasprotno od sveckih bio preganjan, od dühovništva pa zagovorjen. Proti tomi se je oborožilo ljudstvo, obrano ga je pa vladar; proti onomi so se poroberili njegovi vojaki i inozemci so ga obranili. Med ljudmi je navadno tak velikí razložek pri brigantij ali nagnenje za proti gučanje, da ne nesrečnoga, ki ne bi bar ednoga zagóvornika najšo ravno zato, ka ga drügi preganja. Eliaš, koga je besen Achab preganjao, je v tom časi najšo dovico, štera ga na stan prijala i hranila. David, koga je lastni njegov krao šteo od življenja spraviti, je najšeo tüjega kralá, ki ga je sprejeo. Od svojih bratov pregnani Jette je najšeo par cestnih razbojnikov, ki so se kre njega gorvzeli. Jeremiaš, s kem so se lastni vojakí slabo djali, ja dobo nekoga Etiopca, ki ga je podpirao. Od dva ogrizavajočiva starča tožena Žuzanna je najšla ednoga pametnoga mladencia, ki jo je obrano. Spodobnih reči bi vno go mogli pripovedati. A za Kristüša ta regula ne valála, ar so pri njegovom preganjanji poganje i židövjé, rimljani i barbari, prosti i plemeniti, dühovniki i svecki, sodci i vojakí, stari i mladi, jalni i preprosti, vučitelje i nevedni v čüdnój slogi vküpdružali, to je tistó, ka je on sam v podobí od sebe proroküvao, gda je pravo, da so se psi i bikovje i čeravno se tei medsebov sovražijo, zdrüžili, da bi ga preganjali: „Vnogó psov me ob daja“ (Ps. 21. 17.) „Debeli bikovje so se okoli mene spravili“ (Ps. 21, 13.) Kakšo bolečino je moglo to njemi delati, gda je vido, da ga vsi ednoglasno sovražijo, da med seböv razdeljenoga ljudstva je jedina žela njegova smrt? Če bi samo ednoga človeka najšli na sveti, ki bi Kristüša odürjavo, bi pravili, ka je to grda podivjanost; da što bi ga pač mogó odiriti, če ravno bi ga šteo? „Pa, što bi se štritao z menov? Stopimo vküp naprej! Što je moj protivnik? Naj pride bliže! (Is. 50. 8.) So mogoče vladarje njegovi sovražniki? Ne mogoče; ve se je pa najbole pošteno oponašao do njih, ar je ljudstvo opominao, naj je poštüje, ar je odobravao pobiranje dače, ar je narodi na srce vezao skromnost, složnost, mir, i vse drüge državljanske düžnosti, od šterih je javna blaženost odvisna! Ali so lehko dühovniki njegovi protivniki? Ne mogoče; ve je pa on visiko zdigno njihovo oblast čast! So njemi mogoče farizejci sovražni? Ne mogoče; ve je pa resno predgao, da ljudstvo njuve zapovedi more bogati! Ali lehko mautobrači? Ne mogoče; ve je pa vsem znano kak je té ešče na kvar svjéga ugleda i za volo njih celo cone prenašajóč odliküvao!

Glasi.

Slovenska Krajina.

Delavcom na znanje! Čüje se već nezadovoljstva med delavcami posebno pa proti voditelom delavcov, ar so nej dobili mesta za delo na Državnom Imanji „Belje“, ar se je mesto ali potrebno število le hitro napunilo. Za volo toga se daje vsem delavcom na znanje, ka se naj nišče ne vznemirja kajti Borza Dela već dela ne bila mogoča dobiti za toga volo so tüdi tisti, ki so se nej popaščili, nej dobili mesta. Palerov se potrebuje samo 8, a zglasilo se jih je već kak 300, šteri so mogli oditi brezi uspeha ar so za delavca nej šteli iti. Dalje se daje vsakšemi človeki na prosto, kama šče, ta naj

nevredni grobjanski čin. Namigne robinjama i tej dveji zapüstita sobo. Zdjaj lepo pozdravi svojo rojakinjo — ar je bila lepa deklica z njov v rodi. Povedali smo že, da je bila Fabijola gizdava, čemerna, i da je samo z dvema osebama bila dobra.

Edna tej oseb je bila Evrozina, njena dojka i robinja, i drüga — ta mala deklica, štera je ravno zdaj prišla notri, vsikdar jo je rada mela, vsikdar je iskala njene družbe, vsikdar jo je ljübila.

„O, to je pa resan jako lepo, draga Agneška“ pravi Fabijola, „da si postühnola mojo prošnju i si prišla k nam v goste. Gledaj, moj oča so pozvali dnes našternoga gosta i jako rada vidim, či mam koga pri sebi, s šterim si lehko pogučavljam, zato sem to dala tak hitro pozvati. Na ednoga tej gostov pa ešče posebi rada mislim; zovejo ga za Fulvija i pravijo, da je jako vljüden i bogat, itak pa nišče ne ve, što i odked je.“

„Ljüba Fabijola, vej znaš, da sem vsikdar srečna, či te morem poiskati i to mi tüdi vsikdar radi dopüstitjo moji premili starišje.“

„Pa si pá prišla k meni v tak belo obleki kak sneg“, pravi Fabijola, i jo pakoža polici, „brez dragoga kamenja, brez vsakšega kinča,

ide ali v Slavonijo potom privatnih palerov ali pa na Vogrsko, za to zadnje pride v prihodnji številki pojasnilo kak se majo ravnati delavci, ki došli na Vogrsko in tüdi palerje, ki imajo tam prevzeto delo. Na znanje se da tüdi, ka je začnjena gradnja (nasipovanje) železnice od M. Sobote—Ljutomer—Ormož, što šče iti na to delo, naj se zglati pri Državnój Borzi Dela v M. Soboti.

Za deset litrov vina so se dali neštérni Mačkovčarje na Goričkom zapelati i pristopili k liberalnoj brezverskoj demokratskoj Küharovoj stranki z Markišavec. Sramüjejo se vsi sosedje nad tov odajov.

Küharje v Prosečkoj Vesi i Kovačavci so bili tak sijajno sprejeti, ka niti edne reči neso mogli spregovoriti. Vsi so za našo kmečko zvezo.

Pešadija de 24. februara rukivala notri svojemi kadri. Ovi kesnej.

Črensovci. V nedelo i v tork je naša šolska mladina predavala tri lepe igre „Metülčke“, „divjega šćipka“ i „Pepelka.“ Zaistino lepe igree. Deca je lepo, koražno nastopila. Lepa hvala našemi g. nadvučitelji i vsem njihovim pomagačom za trüd, šteroga so meli pri včenjej igre.

Naša škrinjica bo drüga. Že je potrjena. Na njej bo ime g. Klekla v Lendavskom okraji i g. Šiftara v Sobočkom okraji.

„O tempora i moreš“ so inda pravili latini, če se je kaj posebnoga zgodilo. Ka sta sobočki Benko i lakoški Királj za velesrbsko stranko gor stopila, šteriva sta za veliko. Madjarsko bila vsikdar, je tüdi takša reč, ka moremo skričati: O tempora, o mores. „Vogri“ se začnejo posrbiti, a mi Slovenci z Madjari se ne bomo.

Vse en pes. Liberalne stranke kandidat Kühar se páči nad tem, ka je Benko vüpaó na srbsko stranko gorstopiti, štera šče „Velko Srbijo“ i za srbsko vero i jezik, ne pa za naše pravice. — Nikaj se naj ne čemeri g. demokrat Kühar. Demokratska njegovo stranka je ešče pred Benkom glasüvala proti našoj autonomiji i Srbe spravila na konje, trla dol našo vero, nas davila z dačami — i srbski gučala pa se izjavila i delala za to, ka naj mi postanemo Srbi, ka se naš jezik v Srbskoga premine, zakaj se pa te zdaj čemeri na Benko. Mi tak pravimo po našem: Vse en pes, radikalska ali demokratska stranka.

Kmečka Zveza se je nastavila v Kobilji. Predsednik Horvat Štefan, podpredsednik Miholič Franc, tajnik Šabjan Franc, blagajnik Trajbar Franc, odborniki: Berden Peter, Berden Ferenc, Gašparič Ferenc, Štefan Ferencek, Trajbar Jožef, Horvat Peter, Černela Franc, Ferencek Peter, Šabjan Jožef, Krčmar Jožef, Požonec Štefan, Vegi Štefan, Bukovec Peter.

Peneze vzemite če vam je što ponüja, obrnite je v dober namen, glasajte pa na našo kršćansko stranko. Penez, je sad vaših žülov i trüdov. Ki pa odblje ponüdbó penez, je nad vse hvale vreden junak.

Povrno se je od Radičove stranke na radikalno g. Cvetko, pisac dr. Šömena.

Polštiri kile bank — se güči — je pri-nešeno k Benki za agitacijo na radikalno stranko. Kandidat srbske stranke je Benko velemesar iz M. Sobote.

Beltinci. Na veselici pri Cigüti 4. febr. so se tak sposvadili, ka je cela bojna nastala te doma po njej. Veselje je tak veliko bilo, ka je edna zakonska žena z nekim dečkom 12 jezero koron napravila. — Naše kokoši so tüdi jako tečne, na vse kraje je kradnejo, ešče z občinske hiže so odnešene.

Melinci. Zgorela je po nesreči hiša Maučecova.

kak či bi bila sneha vsakši den. Ali ka je to? Si se mogoče gde vdarila? Ali si ne zapazila tü na pravoj strani obleke veliko rdečo pečat? — Kak či bi bila krv — hodivi i preoblečevi se!

„Za ves svet ne Fabijola! To je jedini lišp, jedini kinč, šteroga ščem dnes meti. Istina, krv je to, krv sirmaške robinje, ali to je v mojih očej bolje plemenita krv, kak tvoja i moja!“

Zdjaj je zarazmila Fabijola: Agneška je vse vidila! Ponižano se čüti i skoro čemerna odgovori: Ali mogoče ščeš celomi sveti naznaniti mojo naglico, da sem malo preostro kaštigala preveč klepetasto robinjo?“

„Toga neščem, draga tetica, samo navuk si ščem obdržati v spomirji, šteroga mi je dala ta robinja v jakosti i visikodüšnosti — v visikodüšnosti, šteroga nam lehko pokaže le malokda šteri modrijan!“

„Kakše misli! Vse ti vö povem: Agneška, ti preveč rada maš te ljudi. Ka pa misliš ve so to robi?“

Date.

Sv. Jürj. Pri nas kmečka zveza jako dobro stoji. Za liberalce je prišlo korteširat Tone Lazar; tiho je prišlo, a ešče bole tiho je odišlo.

Ka so pisali naš milostiven pūšpek v pastirskom listi od volitev? To, ka je nej dober pastir svojih ovčic tisti duhovnik, ki se ne pokrbi, ka zmaga krščanska stranka. — Teh reči druga stran se te etak glasi: ne dober krščenik zato, ki ne da glasa i ki ga ne da na našo krščansko stranko. Vse ove stranke, štere se zdaj ponūjejo, so v Belgradi proti pravicam naše vere glasale, samo naša kmečka zveza je je zagovarjala. Ta jedina je krščanska stranka. Samo toj idejo vaše kruglice.

Je to ne nesramnost? Nišče se ne drūgi brigao za naše trpeče vojake kak poslanci kmečke zveze i posebno za naš kraj naš poslanec Klekl. Radič je sedo doma pri peči i živo brez dela dobro. I-li čūjte, nesramne laži. Tak guči Radičova stranka, ka je naša stranka posebno naš poslanec kriv vojaškoga trpljenja, ka so prej tej pozvali rekrute notri, ne pa vojni minister. — Tak nesramno lažejo. Če bi gde koga čūli, ka bi te nesramne laži troso med ljudstvom i dobrotō naših poslancov za vojake z tak grdov nezahvalnostjov plačūvao: naznanite nam ga. Naj se pred sodnijov zagovarja za svojo nesramno laganje. To presega zaistinō že vse mere nepoštenosti.

Pajdaš pajdašom. Novine pišejo, da je bivši minister nam znani Pucelj svojim pajdašom mlinarom — milijonarom tūdi pa včino „malo“ uslugo. Odredo je, da se mela od žita, štero je bilo uvoženo k nam, lahko izvozi brez carine. To žito se je uvozilo k nam tūdi brez carine. Tak zdaj so mlinarje i spekulanti bili na dobrom; ne so plačali carine, kda so si žito pripelali i ne, kda so mela vōpelali. Na naše domače žito pa je bila navržena carina na 100 kg. 150 Din. Tak je g. Pucelj pa „pomagao“ kmetom, da so mogli falej tržiti svoje pridelke. Siromak pa tūdi zavolo špekulacije li mogo drago mela jesti. Te kšeft vleče lejko Hartnera tūdi?

Odali so se. Samostojne voditeje je dr. Žerjav znani demokrat prigučao, da so odali tej eden del slovenskoga ljudstva demokratom za 400 jezer koron. Vsigdar se je gučalo, da so Slabostojneži v zvezi z demokrati. To so oni jakō tajili. Zdaj je pa urednik „Kmetijskoga lista“ pod prisegov izjavo, da so slabostojni voditelji dobili od Žerjava 400 jezer K. — Ali je ne zdaj kaj takšega pri našoj „Mōrszkoj Krajini.“? Vse pride na den.

Ka žele Benkova radikalna stranka? Pašičov radikalni list je objavio program radikalne (Benkove) stranke. Te je: 1. Država se naj imenuje: „Kraljevina Srbija.“ 2. Državni jezik je srbski z cirilicōv. 3. Upravna razdelitev zemlje naj bo kak najbolje centralistična. 4. Trebe prepovedati vse organizacije, štere so ne za centralizem. Tak, polovica nas je Slovincov i Hrvatov pa naj bi postanoli Srbi? Vzeti ščejo naš jezik, naše pismo i nam vsiliti srbščino. Naj nam oni ravnajo s vsakov najmenšov rečjov iz Belgrada? Tak delajo srbski centralisti, štere so pomagali i jim davali rōgle slovenski demokratje i samostojneži. Zato slovensko ljudstvo vniči politike vseh centralistov. Ne smejo priti več oni do moči. To pa najleži dosegnemo, če volimo vsi „Kmečko Zvezo,“ štera se bojuje proti centralizmi za autonomijo Slovenije. Benko ma že bogati žep od vas, bole ga ne napunjavajte.

V živo smo zadeli demokrate, gda smo njim popisali, ka se zdaj s tistimi drūžijo, štere so prle kak Madjarone zapirali, preganjali. Inda če se je što samo nači skašlao, kak slovenski, so ga meli za protidržavnoga, zdaj pa ar so volitve tū i trbe Kukovci kruglice so ešče tisti dobri, ki ešče svoje pošteno ime „Sloven“ zamenjajo z „Vendušom“ i to zato, ar prek na Vogrskom je to naše ime, i ar „Domovina“ v Pešti ne spozna „Slovena“, nego „Venduša“ pa tūdi ar so g. Mikola profesor na podlogi toga, ka smo mi ne Slovenje, nego Venduše zahtevali v Parizi, naj se ne pridružimo bratom Slovincem v Jugoslaviji. To so zgodovinska dejstva, štera se ne dajo tajiti i ne vidi jih samo zaslepljenost liberalcov, ki odajo vse pravice, ves narod, celo državo tūdi, naj samo so na vlasti i majo dobičke. To za odgovor 5 št. M. Krajine, v šteroj pljūje v nas. Sebe so oplūvali.

Pa dvakrat napadno našo kat. vero i duhovnike, posebno naš dragi kinč, naše vūpanje za Bogom, Dev. Marijo liberalni list markišavskoga Kūhara „M. Krajina“ v 5. št. Pa more katoličanec podpirati to stranko, štera blati njegov kinč? I morejo podpirati evangeličanci, štera dela svajo med nami? Jeli da ne.

Javni shod naše stranke bo 4. marca po velikoj meši v Murški Soboti. Pride sam dr. Korošec predsednik, minister na razpoloženji.

Krog. Ustanovili smo Izobraževalno drūštvo, šteroga pravila je pokrajinska uprava potrdila.

Ne smejte se! M. Krajina s svojim urednikom i celim uredniškim štabom vred se v prsi bije kak lepo oni pišejo slovenski i ka smo mi greh včinoli, gda smo njihovo slovensko pisavo grdo imenuvali. Naj nam ne zamerijo to gospodje liberalci. Mi smo to v njuvom listi, v „Tabori“ čteli, ka v slaboj prekmūrščini se piše M. Krajina. Vsaki svoje pa znamkar pozna. Pa naj sodi tūdi drūgi. En članek smo že pri zibeli „M. Krajine“ dobili, šteri pove, ka misli naš človek od Kūharvoga gyezika. Mi smo te spis že dolgo debili, a ne smo ga šteli objaviti, ar bi nam v oči metali kak nam i mečejo, da smo nevoščeni. A zdaj gda se hvalijo s svojov pisavov, njim ga više pokažemo naj v gledali našega slovenski gučečega (ne venduški) domačina vidijo lepoto svojega gyezika. Ki slovenskoga jezika ne prebrodjavo, zvūn, če stem ka ga je tro doli i nadomeščavao z tūjim, ki se nikdar ne potrūdo poglednoti malo v slovensko gramatiko, nego po vogrskoj kovao „venduške“ reči i delao samo zato ka se te jezik v bole kulturnom v topi — tisti nema niti juša od slovenskoga jezika gučati, tem menje se pa hvaliti kak lepo zna slovenski. Gospodje gramatiko naprej, ne pa nakvalo i te mo se razmeli. To tak na kratki za odgovor.

G. Lendava. Moški pevski zbor se je nastavo pri nas pod voditeljstvom g. kaplana Lejka. Pesmarov je 36. Sami domači. Lepo napredjuje. Čestitamo. Lepše, čistejše zabave nej, kak je lepo popevanje. Te bi jedini bio v našoj Slov. Krajini.

V Moravcih, Tešanovcih i Vučoj Gomili so Kūharovi agitatorje smolo meli. Šiftari živio kričijo.

Prava žena. Moč si premišlava kama de volo v občini G. Žena njemi odgovori: Samo za krščansko stranko smeš. Če ne boš šo, vzemen jaz kruglico i jo vržem mesto tebe notri. — Istinska zgodba. Edno je samo nevolja, ka so liberalci, samostojni z radikali i Radičom to pravico vzeli ženskam.

Poverjeništvu organizacije vojnih invalidov vdov in sirot v Murški Soboti obdrži I. redni občni zbor dne 25. februara 1923 ob 9. uri v prostorih gostilne pri „Kolodvoru“ s sledećim dnevnim redom: I. Poročilo predsednika. II. Poročilo tajnika in blagajnika. III. Poročilo delegata iz Ljubljane. IV. Volitev novega odbora. V. Slučajnosti. Vsi vojni invalidi, vdove in sirote se pozivljajo, da se tega občnega zbora gotovo udeležijo.

Gde bomo ešče voliti? Volišča bodo ešče po najnoviejšoj odredbi v Hodoši, v Bratoncih, v Gomilicah i v M. Polani.

Na gostūvanji hvala našim dobrim ljudem, v večih mestah neso se spozabili z M. Lista, nego so veseli gostje dali na njega podporo. Že naprej se zahvalimō vsem darovnikom, dokeč ne objavimo imena v M. Listi.

Shode naše stranke so meli naš poslanec Klekl 10. v Gomilicaj za to i Lipljansko občino, 13. pa v Tūrnišči za Tūrnišče, Renkovec i Nedelico. Punoštevinio obiskani shod je odobravalo delo i razloženi program naše stranke.

Dačo na kolesljine ino kočije je na svet spravila I. 1921 liberalnosamostojna vlada. Tisti zakon sta podpisala minister liberalec dr. Kukovec ino minister mesar samostojnež Pucelj. Dala sta svoje podpise za to krivično dačo. Što to nesče vervati, naj vzeme v roke Uradni list št. 100 z leta 1921, pa bo tam vido pod tem zakonom celo tiskani podpis teh dveh ministrov. Ino Prekmurci bi še naj zdaj Kukovčovej stranki votume dajali ali Pucljevoj! Što hoče biti kaštigan s krivičnimi dačami na kola ino drūge potrebne reči, tak naj le da votum demokratom, samostojnim in srbskim radikalom!

Najstarejši človek v D. Lendavi. Dneva 12. februara je obslužavao med svojimi domaćimi in priatelji J. Schwarcz svoj rojstni den. Rojen je bio 1830. leta, tak je zdaj star 93 let. Starček se še prav črstvo drži in ga večkrat vidimo še na vulici.

D. Lendava legidōsebb embere. F. hō 12. ünnepelte id. Schwarcz J. kellemes rokoni és baráti körben születésének 93. évfordulóját. Érdekes, hogy az őreg bácsika 93 év terheivel a vállán még mindig megőrizte testi és szellemi üdeségét és frissességét. Gyakran látható még az utcán, amint a napi sétáját végzi. — Jelenleg ő Lendava szeniorja.

V Čentibl je edna svinja raztrgala 13 let staro deklico.

Čūdno drevo. V Dolini pri D. Lendavi je dobila edno dovica z občinske šume en precej debeli gaber. Debeloča meri približno 50–60 cm. Čūdnoga je pa to, ka da so doma drevo razžagali i en priglin na dvoje razkātali, so na sredi najšli notri zrezane kak či bi bile notri zažgane te reči: I. V. I. 1818. Litere so kakši 10 cm. visoke in pol cm. široke. Čūdno je, kak se moglo to na sredi stebila razvijati.

Država.

Zbor zavūpnikov naše Kmečke Zveze v Ljubljani. Vršo se je 5. februara. Na njem so stalno določeni kandidati za našo stranko. Za Prekmurje sta določeni, kak smo že pisali g. Šiftar Geza i Klekl Jožef. Z vihernim veseljom so pozdravili prvoga evangeličanskoga kandidata naše stranke g. Šiftara v Ljubljani. Na Nemškom je to že dugo, ka se vkūp borijo Evangeličanci i Katoličanci, v Sloveniji zdaj prvič, prle za to ne bilo prilike. Hvala dobromi Bogi za to zmago. Dr. Korošec, minister na razpoloženji je razvio naš program: šteri se na kratki glasi samostojnost slovenskoga naroda, autonomija vseh narodov v Sloveniji; zakone ščemo doma sklenjavati, ščemo si krščanske šole, krščansko matercerkev a tūdi žepe čuvati, posrbiti se neščemo i se ne bomo; naš človek naj doma služi, naš vojak naj bo v domaćih kasarnaj, naš kmet naj se proti kūgi, toči povodni brani od države, naš mali obrtnik i delavec naj dobi po zakoni pomoč, ka ga vō ne scēcajo fabrike i de lejko živo; uradnik naj bo pošteno plačam, vse vere naj živjavo svojo slobošćino, mir s sosednimi državami, vojaštvo naj se odpravi i nadomesti z millicov (gda de trbelo te mo branili domovino vsi), dokeč se pa ne odpravi vojska, naj se zniža, ustava naj se popravi, ki nemajo zemlje, naj pravično jo dobijo, dače naj se zednačijo, invalidi naj dobijo vednako podporo, so služili v srbskoj ali austrovojskoj vojski, ar so vsi svojo dužnost spunjavali.

Kak delajo demokrati? V Bosanskoj i Horvackoj Kostajnici so srbski demokratje katoličanske hiže razrūšili, dve vēsi horvackih upostolili, da preprećijo shod drūge stranke. Srbski pop je vōdo razbojnik. V Osijeku so bombe vrgli na tiskarno „Horvackoga Lista,“ meli so strojnico (mašin pūkō); revolve sebov, v Cerkenici so pa strelali na ljudstvo i osem jih teško ranili. — V to bando šče stopiti Kūhar. Te šli za njim? Z tov bandov so prijatelji bili radikali i samostojni, stranka Hartnera i Benka. Zaslūžita vaše vūpanje, sodite?!

Radič i njegovi. Lani v zimi, kda so rekrutje rukivali, ide eden mladi radičevac — regrut v Zagreb k Radiči pitat ga, jeli bi rukivao ali ne! Radič pogledne izpod klobūka pa ga pita: „Ka bi rad!“ On lepo kak se spodobí ponovi svoje pitanje. Jeli bi šo v vojsko ali nej. Radič njemi odgovori, ka naj včini po dragoj voli. Dečko pravi ka je za toga volo prišeo, ar nevej ka bi včino. Na to veli Radič, ka naj niče. Vrli dečko si poguči, „ka bo, či do me orožniki iskali.“ Radič se ešče itak ne da pregovoriti, zasko njemi veli, ka drūge tūdi preganjavo pa bijejo. Dečko ga na to prosi, naj njemi da pismo, ka de meo pokazati oblasti, či do ga iskali. Predsednik mirotvorne republike g. Radič se na to tak razkači, ka ga začne prav po zagorskom psūvati, na slednje ga pa vrže vō. Dečko ga samo gleda debelo, potom odide; rukiva, obsluži vojsko, pa je ves vesel pokazao hrbel g. Radiči i njegovoj mirotvornoj bratji.

V pijanosti zadavo lastno hčer. V Vojvodini se je zgodilo, da je nekši prostovolec prišeo domo jako pijan. Začno je biti ženo, štera njemi je pa vujša. Nato je zadavo 17 let staro hčer, ki je ležala betežna na posteli i ga kregala, zakaj bije mater.

Svet.

Potres. Na Sendviških otokih je bio potres, šteri je vničo dva varaša.

V Bulgariji se je vršilo ljudsko glasovanja ali se naj obsodijo ministri, ki so Bulgare spravili v bojno, ali ne. Ljudstvo se izreklo vsepovsod za obsodbo. — **Orjunaši,** to je, jugoslovanski fašisti so razbili od sobote na nedelo v noći Cirilovo tiskarno v Maribōri. Škode je do 400 jezer koron. To je demokratska organizacija i markišavski Kūhar na listi teh razbojnikov kandidera. — **Turčija mobilizera.** V Smirni so pod orožje pozvani vsi moški od 18 do 42 leta.

Gospodarstvo.

Cene silja v Dolnji Lendavi:

pšenica	1800 K.
žitō	1500 „
kukorica	1300 „
ječmen	1400 „
oves	1400 „
proso	1450 „
hajdina	1350 „

Cene mesa: Govedine kg. stane 52 K. tele-tine 60 K. svinjsko meso 80 K, mast kg. 170 K, slanine 156 K.

Vrednost penez. 1 dolar stane 404–412 kron, 1 talijanska lira 19–20 kron, 1 češka krona naših 12 kron, za 1 dinar se dobi 25–30 vogrskih i 770–780 austrijskih kron. V Cūrihi naš dinar notira 5·15, to je, da za 100 dinarov dobimō 5·15 švicarski frankov.

MEDJIMURJE.

Širenje Hrvatske Pučke Stranke po Medjimurju. Na (Horvackom se naša kmečka zveza zove „Pučka Stranka“.)

V nedelju 4. o. mj. održao je mediciner J. Rebok po sv. meši pouzdani sastanak HPS u Selnici, na koji je došlo mnogo ljudi većinom svesnih pučkaša. V malo dugšem govoru prikazal nam je programe drugih strank, a osobito se zadržal pri Radičevi stranki, za koju je na očivesten način pokazal, kuliko nam je naškodila s tem, kaj je ostala doma v zapečku, a nas pre-pustila na milost i nemilost srpskih ministrov i stranki. Dok je on v Zagrebu zidal (za siromaške moške peneze) vilu sebi, mi smo morali plačati krute dače, koje su se skoro sve potratile v Beogradu i Srbiji. Radič pak je samo znal v žepu figu kazati Beogradu, a za to su mu naši iz-rabljiivači jako zahvalni. Zatim nam je prikazal Radiča i v verskóm svetlu. Iznesel je pojedine njegve reči i pisanja iz njegovoga „Slobodnoga Dóma“, gde taj bezverník sa svojim šegrtima tak besramno napada svetu našu katoličku veru i Cirkvu, kak se javno narugal molenju čisla (krunice), i kak piše, da je katolička Cirkva gnjila — morti za to, kaj ne če njega za papu!

Prisótni su poslušali celi govór i razlaga-nje vrlo pažljivo i na koncu su se čudili, kak morebit išče i jeden človek samo, koji veruje Radičevim lažnim obećanjima i sramotnom za-varanja naroda, koje bi nas moglo čisto upropastiti.

Posle polne dneva održao je vlč. g. Lichtenberger s medicinerom J. Rebokom pouzdani sastanak Pučke Stranke u Sv. Martinu na oso-bitu želju ovdešnjih pristašov. Ulepomu govoru podučio nas je vlč. g. P. Lichtenberger o de-nešnjim političkim grupami i to je sve potkrepil vrlo lepim primerima tako, da ga je svaki mog-el razmeti. Pokazal je, kako je pogibelsen put, kojim ide Radič svojim obećanjima, koja se nigda ne budu ispunila. Nasuprot nam je jasno bilo, da nas je Pučka Stranka po svojim marljivim i vrednim zastupnikima očuvala od mnogoga i mnogoga zla, koje su nam spermali demokrati i radikali, a Radič ih pomagat svojim držanjem.

Istaknal je i ono, kaj nas nesme ostajti hladne: Pučka stranka je jedina katoličanska i kršćanska stranka v Jugoslaviji i da je ona jedina branila našu veru, dok su sve druge skup s Radičem podupirale protukršćanske naredbe bezboživo na ministarskim stolicami.

Iza njega uzeo je reč J. Rebok, mediciner — koji je prisutnima predočio, kako neje važno za nas, da li imamo kraljevinu ili republiku, nego kakve ljude imamo kao ablegate v saboru (parlamentu), jer oni stvarjaju zakone a ne kralj ili prezident. Mi se dakle ne borimo niti za kraljevstvo niti za republiku, nego svi idemo za tom, da se preko svojih ablegatov što bolje ure-dimo svoje životne kulturne i verske prilike i da si pobolšamo gospodarsko stanje. To pak se ne postizava borbom za republikom, nego borbom za vrednim, poštenim i kršćanskim zakonima. I Austrija je republika, pa si nitko od nas ne bi poželio njenoga bednoga i siromašnoga bo-kčarenja. U Francuskoj pak republici bi već opet šteli nazaj kraljevstvo.

Svi su prisutni bill zadovoljni tim razlaga-njem a mnogi se nesu mogli suzdržati pak su viknuli: Živila kršćanska Pučka Stranka“.

I tak se pomali po našim medjimurskim selima krepko diže stranka, pred kojom bude denes zutra Radičeva nestala u prah i zaboravljenje.

Pošta.

Kodila Marija. Tropovci. Ne smo vam stavili Novin. Dobite je kak lani i letos brez-plačno. Se zglasite pri širiteli. Dajte nam glas, ka napravite. **Mekiš J. Nuskova.** Račun dober. Samo zakaj si poštnine ne odračunate? To vseli včinite, ne smeti gor plačati, zdosta vaš trūd. **Novine razdelite. Košič. Pertoča.** Tistima siromakoma dajte M. Liste, kak prosita. **H. Martjanci.** V Marijinom Listi. Pošlji imena. Za M. List prosimo še agitaciju. **Šinko Ana. Domajinci.** Lejko plačate kak prosite.

AUTOMOBILNA PROMETNA D. D. v Ljubljani

naznanja cenj. občinstvu, da poviša z dnem 11. februarja vozne cene na progi Murska Sobota—Dolnja Lendava za 25% dosedan-jega cenika.

Pravi američanski Singer-mašini za šivanje

se dobijo za Prekmurje

samo v trgovini

BRATA BRUMEN

MURSKA SOBOTA

Cerkvena ulica 192. (poleg birovijske),

v Dolnoj Lendavi

pri

BEDIČ IN KAC

Dobijo se tudi Singer igle, olje, konci, nadomestilni deli itd. (Šivalni stroji za sabole, šujstre i za familije).

Odavle se na rate (24 mesecov).

Singer šivalni stroji BOURNE & Co.
New-York.

Na prodaj! Proda se posestvo 2 novim poslopjem in celim inzentarjem; 3 orale njiv, 1 oral kav-nika, 1 oral sadovnika in mlín na Muri; mlín je 1/4 ure od hiše; Proda se skupaj ali posebe; Cena se izve pri lastniki mlina in posestva **ALOIZ KEGL, mlinar HRASTJE-MOTA 58,** pošta Slatina-Radinci.

Najbolše kovačje vogelje se dobi keliko ga što šče meti pri tvrdki

I. LOVRENCIČ i DRUG,

trgovina z mešanim blagom pri cerkvi v Križevcih pri Ljutomeru.

K odaji je pri **OSKO JOŽEFI** na **PERTOČI št. 109.**
p. Rogáčovci, Prekmurje
eden mlátilni stroj (mašin za mlátiti), mlátec pa motor i eden mlín za šrot. Cena fal. Zglasite se na gornji naslov.

SIROVE KOŽE:

Lisice, — küne — vidre — krtice — veverice čarne, zavce divje i domaće — domaće mačke — kondrave pésje kože — ovce in janjce — kakor ves ostale vrste kož z dugov i mehkov dlakov, küpüje i plača po najbolših cenah

Tovarna usnja (ledra) MARTINUŠIČ in DRUG

v Ljutomeru (Lotmerki)

i

Podružnica v Cankovi.